

RAMAZANDA KAZANDIKLARIMIZI KORUYALIM

RAMAZANDA KAZANDIKLARIMIZ

Yaratılış gayemizi hatırladık.

Kainatta hiç bir şey boş yere yaratılmamış, varolan her şey bir hikmet ve gayeye göre varedilmiştir. Denizde yüzen balıktan tutun da havada uçan kuşa kadar, toprakta biten çimenden tutun da koca koca çınarlara, yerde gezen karıncalardan kovandaki arılara, gökteki güneşten engin denizlere kadar her şey bir hikmetle yaratılmıştır. En küçük varlıktan devasa boyutlardaki varlıklara kadar her şey bir gayeye göre halkedilmiştir. İnsanın bakıp da “*bu da boş yere yaratılmış, olmasaydı da olurdu,*” diyebileceği hiçbir şey bırakılmamıştır. Kur’an-ı Kerim, mü’min kimsenin bu kainat kitabı karşısındaki duruşunu şu ayet-i kerimede ifade ediyor:

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Onlar ayakta, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. "Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru" derler. (Al-i İmran, 3/191).

Hayat kitabımız Kur’an-ı Kerim yaratılış gayemizin Allah Teala’ya ibadet etmek olduğunu ifade ediyor:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım. (Zariyat, 51/56).

Demek ki; Ademoğlunun varoluşunun, yaratılışının gerçek amacı Allah Teala’ya kullukta bulunmak, O’na kul olmak, O’na ibadet etmektir. Kişi bu gayeyi gerçekleştirebildiği ölçüde hem bu dünyada mutlu ve mesut olacak, hem de ahiret aleminde ebedi olarak mutlu ve bahtiyar olacağı

bir yurda yerleşecek. Bu gayeyi gerçekleştirebilme adına hiçbir şey yapmaz, haramları çiğner, farzları yerine getirmez, hasılı Allah Teala’ya sırtını döner, heva ve hevesine kapılırsa işte o zaman bu dünyada da huzura eremez, ahirette de hüsrana uğrayanlardan olur.

Ramazan ayı bu gayeyi bir kez daha hatırlamamıza ve Allah Teala’ya olan kulluk bağlarımızı güçlendirmeye bir vesile oldu. Ancak bu gayeyi sadece Ramazan ayına has olarak değil, bütün bir ömrümüze yaymalı ve daima bu gaye etrafında bir hayat sürmeye gayret etmeliyiz. Çünkü ahiret aleminde bize ömrümüzü nerede heba ettiğimizden sorulacak yani sorgu sual ömrümüzün tamamını kapsayacak şekilde olacaktır.

Oruçla gündüzümüz ibadet oldu.

Oruç ibadeti imsak vaktinden başlayıp iftar vaktine kadar devam eden bir ibadettir. Dolayısıyla oruçla günümüzün çoğunu ibadet bilinciyle geçirmiş olduk. Bir şey yiyecek veya içecek olsak oruç olduğumuzu hatırlayıp sırf Allah için yememizi içmemizi terk ettik. Dolayısıyla hayatımızı Allah merkezli bir anlayışla inşa etmeye çalıştık. Allah Teala’nın hoşnut olmadığı ne varsa orucumuza zarar verir endişesiyle ondan uzak durduk. Allah Teâlâ’yı razı edecek bir şey olduğunda da elimizden geldiği kadar onu yapmaya gayret ettik. Günaha girmemize neden olabilecek bir olayla karşılaşsak oruçlu olduğumuzu hatırladık. Sadece Allah için gınahtan uzak kalmaya çalıştık. Adeta ihsan şuuruna erdik. Biz Allah Teâlâ’yı görmüyor olsak da O’nun daima bizi görüp gözetlediğinin farkında olarak bir ramazan geçirdik.

Haramlardan uzak kaldık.

Oruç, Allah Teâlâ’nın kullarını kötülüklerden muhafaza etmek, onları Allah Teâlâ’ya karşı takva elbisesine büründürmek, O’na karşı gelmekten sakındırmak için farz kılınmış bir ibadettir. Oruç ibadetinin önemli hikmetlerinden birisi kulları kötülüklerden korumak, kötü alışkanlıklardan onları kurtarmak ve bu vesileyle iyi ahlaklı mümin bir kul haline getirmektir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı. (Bakara, 2/183).

Ramazan ayında tutmuş olduğumuz oruçlar; bizi dünyada kötülüklerden ve haramlardan, ahiret aleminde de cehennem ateşinden korumakta, adeta bize kalkan olmaktadır. Peygamber (sav) orucun bu özelliğine dikkat çeker ve bizi oruç tutmaya teşvik eder.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الصِّيَامُ جُنَّةٌ ، فَلَا يَرِفْتُ وَلَا يَجْهَلُ ، وَإِنْ أَمْرُ قَاتِلِهِ أَوْ شَاتِمِهِ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ . مَرَّتَيْنِ ،

Oruç bir kalkandır. Oruçlu, saygısızlık yapmasın, ahlâksızca “ konuşmasın. Eğer biri kendisiyle dövüşmeye veya sövüşmeye .(kalkışırsa, iki defa, "Ben oruçluyum." desin.” (Buhârî, Savm, 2

Hiz. Peygamber (sav) bu hadisinde orucu kalkana benzetmektedir. Kalkan nasıl kişiyi düşmandan gelebilecek her türlü zarara karşı korursa, oruç da öyle kişinin elini haramlara uzanmaktan, din kardeşlerine karşı kötülük yapmaktan, ayaklarını harama doğru adım atmaktan, organlarını haram ve kötülük alanında iştigal etmekten korumakta, muhafaza etmektedir. Ramazan ayı boyunca tutmuş olduğumuz oruçlarla haramlardan, kötülüklerden ve kötü alışkanlıklarımızdan nasıl uzak kaldıysak, Ramazandan sonra da aynı halimizi devam ettirelim. Ramazan girmeden önce içki içen bir kimse Ramazan ayında tutmuş olduğu oruçla, bir ay boyunca içkiden uzak kalmış ve bu kötü alışkanlığını bırakma noktasında belli bir yere gelmiştir. Artık bu kimseye düşen, ramazan ayında kazanmış olduğu bu halini devam ettirmesi, içkiye elini sürmemesi, haramlardan uzak kalmasıdır.

Yalanla iş tutmayı terkettik.

Peygamber (sav), peygamberlikten önce de sonra da, hiçbir zaman yalan söylememiş, yalanla iş tutmamış, daima yalandan uzak kalmıştır. O’nu tanıyıp nezih yaşantısını bilen Mekke müşrikleri; O’na hiçbir zaman yalancı diyememişlerdir. Zira Mekke toplumu içerisinde el-Emin O’nun lakabı olmuş, Safa Tepesi’ne çıkıp da, Mekke toplumuna karşı “şu tepenin ardında bir ordu, size saldırmak üzere bekliyor, desem, bana inanır mısınız?” diye sorduğunda, onlar “inanırız, çünkü sen yalan söylemezsin.” diye cevap vermişlerdir. Latifelerinde dahi yalandan uzak duran Allah Rasulü, ashabını da yalandan sakındırmış, ümmetinin asla yalancı olamayacağını bildirmiştir.

Orucun bir ibadet olduğu bilincini diri tutmuş, bu ibadete aykırı olan her türlü söz ve davranışın ibadete zarar vereceğini, kulluğa yakışmayacağını ifade etmiştir. O (sav) bir hadislerinde şöyle buyurmuş:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ

Yalanı ve yalana göre hareket etmeyi terk etmeyenin yemeyi içmeyi (bırakmasına Allah'ın ihtiyacı yoktur!” (Buhârî, Savm, 8

Allah Rasulü (sav), bu hadisinde yalanı terketmeyen kişinin orucuna, oruç demiyor, yalanla iş tutan kimsenin orucunu, oruç diye vasıflandırmıyor da, yemesini içmesini terketmesi diyor. Yani bu kimse, gerçek manada oruç tutmamış, orucunun sevabını elde edememiş, sadece aç kalmış, susuz kalmış, orucundan payına düşen açlık ve susuzluktan başka bir şey olmamış.

Allah Rasulü (sav), ümmetinin daima doğru olmasını salık vermiş, doğru olanların, bu doğruluklarının onları cennete götüreceğini ifade ederken; sürekli yalanla iş tutanların, bu yalancılıklarının onları cehenneme sürükleyeceğini haber vermiştir.

Abdullah (b. Mes'ûd) tarafından nakledildiğine göre,

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ:

Resûlullah (sav) şöyle buyurmuştur:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
: (اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

“Doğruluktan ayrılmayın.

عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ،”

Çünkü doğruluk (insanı) iyiliğe,

فَإِنَّ
الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ،

iyilik de cennete götürür.

وَأَنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ،

Kişi devamlı doğru söyler

وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ

ve doğruluktan ayrılmazsa

وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ

Allah katında "doğru/siddîk" olarak tescillenir.

حَتَّى
يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا،

Yalandan sakının!

وَأَيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ،

Çünkü yalan (insanı) kötülüğe,

فَإِنَّ
الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ،

kötülük de cehenneme götürür.

وَأَنَّ
الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ،

Kişi devamlı yalan söyler,

وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ

yalan peşinde koşarsa

وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ

Allah katında "yalancı/kezzâb" olarak tescillenir.”

حَتَّى يُكْتَبَ
عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا.”

(Müslim, Birr, 105).

Ramazan ayında oruçlarımızın kabulü için ve oruçlarımızdan elde edeceğimiz sevapların heba olmaması için yalan sözden nasıl uzak kaldıysak, bundan sonraki yaşantımızda da aynı hassasiyeti devam ettirelim. Müslümana yakışan her daim doğru olmak, doğru sözlü ve güvenilir olmaktır. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ

“Her işittiğini aktarmak kişiye yalan olarak yeter.” (Müslim, Mukaddime, 5).

Sabrı kuşandık.

Ramazan ayı aynı zamanda bir sabır ayıdır. Çünkü insan, sabretmesi en zor olan açlık ve susuzluğa bu ayda tahammül eder, sırf Allah Teala'nın rızasını gözeterek yeme imkanı varken elini yemeğe uzatamaz, içme imkanı varken suya uzanamaz. Hatta iftara az bir zaman kalsa bile, vakit dolmadan elindeki suyu susuzluktan çatlamış dudaklarına götüremez. Esasında sabır daima peygamberlerin yolu olmuştur. Eyyub (as), bedenine arız olan hastalığa sabrederken, Yakub (as) Yusuf'unun yokluğuna karşı sabrı kuşanmış, Hz. Peygamber (sav) de müşriklerin eza

ve cefalarına karşı sabretmiştir. Ebû Saîd el-Hudrî"den nakledildiğine göre, ensardan bazı kimseler Resûlullah"tan (sav) (bir şeyler) istediler. O da verdi. Sonra tekrar istediler. Allah Resûlü de yanındakiler bitinceye kadar verdi ve şöyle buyurdu:

مَنْ يَصْبِرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ مِنْ عَطَاءٍ خَيْرٌ وَأَوْسَعُ ...
”مَنْ الصَّبْرُ“

“...Kim sabrederse, Allah ona dayanma gücü verir. Kimseye sabırdan daha hayırlı ve daha geniş bir ikram verilmemiştir.” (Müslim, Zekât, 124).

Ramazan ayındaki sabrımızı sürekli kılalım ki biz de peygamberlerin yoluna uymuş, onlara ittiba etmiş olalım.

Şükre vardık.

Ramazan ayı bizlere nimetlerin kadr-ü kıymetini anlamamıza yardımcı olur. Her daim içinde bulunduğumuz fakat önemsemediğimiz nimetlerin kıymetini daha iyi idrak eder ve bu idrak sayesinde bize verdiği bunca nimete karşılık, Allah Teala'ya karşı kalbimiz minnet duygularıyla dolar. Şükretme ihtiyacı hissederiz. Şükrettikçe Allah-ü Teala'ya olan bağlılığımız artar.

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

Eğer siz iman eder ve şükrederseniz Allah size niçin azap etsin? Allah şükre karşılık veren ve her şeyi bilendir. (Nisa, 4/147).

Ayet-i Kerime, şükürsüzlük ile azap arasında bir bağın olduğunu ortaya koymaktadır. İşte Ramazan ayında nimetlerin kıymetini daha iyi anlayan mü'min

şükrederek, Allah'ın azabından da korunmuş olur.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

Hani rabbiniz, 'Eğer şükrederseniz size (nimetimi) daha çok vereceğim, nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım pek şiddetlidir!' diye bildirmişti.” (İbrahim, 14/7).

Namazlarımızı özenle kılmaya çalıştık.

Namaz üzerimize beş vakit olarak farz kılınmış bir ibadettir. Kur'an-ı Kerim namazın vakitli olarak farz kılındığına işaret ederek vaktinin geçirilmemesine işaret etmiştir.

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

Şüphesiz namaz, mü'minlere belirli vakitlere bağlı olarak farz kılınmıştır. (Nisa, 4/103).

Hz. Peygamber (sav), namazı dinin direği diye nitelendirmiş, beş vakit namazı rukularına, secdelerine, abdestine ve vakitlerine riayet ederek kılmaya devam eden ve bu namazın Allah'tan gelen bir emr-i Hakk olduğunu kabul eden kimselerin cennete gireceğini müjdelemiştir.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : “قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِنِّي فَرَضْتُ عَلَى أُمَّتِكَ خَمْسَ صَلَوَاتٍ وَعَهَدْتُ عِنْدِي عَهْدًا أَنَّهُ مَنْ جَاءَ يُحَافِظُ عَلَيْهِنَّ لَوْ قَتَلَتْهُ الْجَنَّةُ وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهِنَّ فَلَا عَهْدَ لَهُ عِنْدِي

Yüce Allah şöyle buyurdu: 'Senin ümmetine beş vakit namazı farz kıldım ve onları, vaktinde ve hakkını vererek kılanları cennete koyacağımı kendi katımda vaad ettim. Namazları düzenli kılmayanlar için ise katımda böyle bir vaad yoktur.'” (Ebû Dâvûd, Salât, 9).

Namaz, oruç gibi sadece ramazan ayında farz kılınmış değildir. Her gün beş vakit olmak üzere vakitli olarak her müslümana farz kılınmış bir ibadettir. Namazı sadece ramazan ayına hasretmek, sadece ramazanda kılıp diğer zamanlarda terketmek müslümana yakışan bir tutum değildir. Zira Allah Rasülü (sav), namazı mü'minin miracı olarak nitelemiş, gözümün nuru diye anmış, son zamanlarındaki hastalığına rağmen namaz kılmaya çabalamış, namazı kesinlikle hiçbir zaman aksatmamış, hele hiç ihmal etmemiştir. Kur'an-ı Kerim, namazın Allah'tan gereği gibi sakıncalardan başkasına ağır geleceğini haber vermektedir.

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

Sabrederek ve namaz kılarak (Allah'tan) yardım dileyin. Şüphesiz namaz, Allah'a derinden saygı duyanlardan başkasına ağır gelir. (Bakara, 2/45).

Namazlarını ihmal eden kardeşlerimiz Ramazan ayında namazlarını kılmaya başladılar. Ancak Ramazan ayı geçtikten sonra da namazlarımızı kılmaya devam etmeliyiz. Unutmayalım ki, namaz bizim Allah Teala ile irtibatımızı sağlayan en önemli ibadettir.

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

Namazlara ve orta namaza devam edin. Allah'a gönülden boyun eğerek namaza durun. (Bakara, 2/238).

Zekat ve sadakalarımızı verdik.

Ramazan ayı aynı zamanda infak ayıdır. Çünkü Peygamber (sav) Ramazan ayında esen rüzgardan daha cömert olur, sair zamanlarda yaptığı hayır ve hasenatı, bu ayda daha fazla yapmaya gayret ederdi. Bedenlerimizin zekatı ve bayrama ulaşmanın şükrü olmak üzere fitır sadakası bu ayda ihtiyaç sahiplerine ulaşır. Fakir ve yoksul olan kimselerle yetimlerin yüzü Ramazan ayında güler. Bayramı bayram gibi yapma fırsatı bulurlar. Verilen zekat ve sadakaları Allah Teala bereketlendirirken, faiz malını ise helak edeceğini beyan buyuruyor:

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

Allah faizi tüketir (Faiz karışan malın bereketini giderir), sadakaları ise bereketlendirir. Allah küfürde ve günahta ısrar eden hiç kimseyi sevmez. (Bakara, 2/276).

Ölüm kapımızı çalmadan önce zekat ve sadakalarla malımızı Allah yolunda harcamalı, fakir ve yoksulların hakkını onlara vermeliyiz. Allah Teala sadaka vermekle salihlerden olmak arasında bir bağ kurarak bizleri uyarmakta ve malını Allah yolunda tasadduk etmeyen kişinin, ölüm anındaki pişmanlığını ve yakarışını bizlere anlatmaktadır.

وَأَنْفَقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ

Herhangi birinize ölüm gelip de, "Ey Rabbim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam!" demeden önce, size rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayın. (Münafıkun, 63/10).

Allah Rasulu, malını Allah yolunda infak eden yani zekat ve sadakasını veren kimseye meleğin yaptığı dua ile zekat ve sadakasını vermeyip biriktirip duran cimri kimseye meleğin ettiği bedduayı bizlere anlatarak cimrilikten sakındırmıştır.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ سَلَّمَ) قَالَ

“مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلْفًا.”

Ebû Hüreyre"den (ra) nakledildiğine göre, Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur: “Kulların sabaha eriştiği her gün (yeryüzüne) iki melek iner. Bu iki melekten biri, "Allah'ım, malını hayır yolunda harcayan kişiye (harcadığı malın yerine) yenisini ver." der. Diğeri de, "Allah'ım, malını (hayır yollarında harcamayarak) elinde tutan (cimrilik eden) kişinin malını telef et." der.” (Buhârî, Zekât, 27).

Ramazan ayında yapmış olduğumuz hayır hasenatı Ramazandan sonra kesmeyelim, elimizden geldiği kadar yapmaya devam edelim. Unutmayalım ki az sadaka çok belayı def eder.

Kur'an-ı Kerim ile hayat bulduk.

Kur'an-ı Kerim Ramazan ayında nazil olmaya başlamıştır. Bu yüzden Ramazan ayı ile Kur'an-ı Kerim birbirinden ayrılmaz bir bütündür. Ramazan ayında yapmış olduğumuz mukabelelerle, dinlediğimiz aşr-ı şeriflerle, okuduğumuz hatimlerle Kur'an-ı Kerim'in manevi iklimine girmiş bulunmaktayız. Kur'an-ı Kerim'in pek çok özelliği vardır ancak şu ayet-i kerimede Kur'an-ı Kerim'in dört özelliğinin toplandığını görmekteyiz:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي
الصُّدُورِ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, kalplere bir şifâ ve inananlar için yol gösterici bir rehber ve rahmet (olan Kur'an) geldi. (Yunus, 10 / 57).

Allah Teala bütün insanlara hitap ederek Kur'an-ı Kerim'i bir nasihat, gönüllere şifa, hidayet kaynağı ve bir rahmet olarak nitelemektedir. Biz de şifa bulmak için hidayete tabi olmak için Kur'an-ı Kerim'in hayat bahşeden iklimine kendimizi bıraktık Ramazan ayında. Ancak bu hasleti devam ettirmeli günlük olarak az da olsa Kur'an okumak suretiyle bu rahmet deryasından mahrum kalmamalıyız.

Ebû Mûsa el-Eş'arî (ra) demiştir ki Resûlullah (sav) şöyle buyurdu: ***Kur'an okuyan mümin turunç gibidir tadı da güzeldir kokusu da güzeldir. Kur'an okumayan mümin hurma gibidir; tadı güzeldir ama kokusu yoktur. Kur'an okuyan günahkâr kişi reyhan otu gibidir; kokusu güzeldir ama tadı acıdır. Kur'an okumayan günahkâr kişi ise ebucehil karpuzu gibidir; hem tadı acıdır hem de kokusu yoktur.*** (Buhârî, Tevhîd, 57).

Allah Rasulu Kur'an-ı Kerim okuyan mü'min ile okumayan mü'min ve dahası Kur'an okuyan facir ile okumayan facir hakkında benzetme

yapıyor ve Kur'an okuyan mü'mini tadı ve kokusu hoş olan turunca benzetirken Kur'an okuyan faciri ise kokusu güzel ancak tadı olmayan reyhan otuna benzetiyor. Allah Rasulu bir başka hadisinde ise Kur'an dan hiçbir şey bilmeyen kimseyi harabe eve benzetir:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
« إِنَّ الَّذِي لَيْسَ فِي جَوْفِهِ شَيْءٌ مِنَ الْقُرْآنِ كَالْبَيْتِ الْخَرِبِ »

"Kalbinde Kur'an'dan bir miktar bulunmayan kimse harap ev gibidir." (Tirmizî, Fedâilü'l-Kur'ân, 18).

Ömür boyu ibadet.

Bütün peygamberler Allah Teala'ya ibadet etmiş, onların hiç birisi ibadeti terketmemiş, bıkkınlık ya da tembellik göstermemişlerdir. Ölüm kendilerine gelinceye kadar ibadet ettikleri gibi kendi çocuklarına ve ümmetlerine de ölünceye kadar Allah'a ibadetten ayrılmamalarını tavsiye ve tembih etmişlerdir. Kur'an-ı Kerim bizlere örnek olarak İbrahim (as) ile Musa (as)'ı örnek olarak vermektedir:

وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ
الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

İbrahim bunu kendi oğullarına da vasiyet etti, Yakub da öyle: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. Siz de ancak müslümanlar olarak ölün" dedi. (Bakara, 27132).

Gerek İbrahim (as) gerek Musa (as) kendi oğullarına ölünceye kadar Allah Teala'ya ibadetten ayrılmamaları noktasında öğüt vermiş ve "ancak müslüman olduğunuz halde can verin" yani müslümanlığınızı, ölüm gelip çatıncaya kadar devam ettirin diyerek sıkı sıkı tembihte bulunmuşlardır.

Hz. Peygamber (sav) de hayatı boyunca Allah Teala'ya kulluk vazifelerini yerine getirmiş, hiçbir zaman bıkkınlık yahut tembellik göstermemiş, her daim Allah-ü Zül-Celal'in hoşnutluk ve rızasını gözetmiştir.

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ
Sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et. (Hicr, 15/99).

Kur'an-ı Kerim bizlere ahiret hayatı hakkında bilgi verir ve o günde, dünya hayatına kapılıp ahireti için hiçbir şey yapmayanların pişmanlıklarını dile getirir.

**وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى
يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي**

O gün cehennem de getirildiğinde, insan işte o gün yaptıklarını birer birer hatırlayacaktır. Fakat bu hatırlamanın ona ne faydası var! İnsan, “Keşke (âhiret) hayatım için daha önce bir şeyler yapmış olsaydım!” der. (Fecr, 89/23-24).

Allah Teala bizleri hayatını ibadet eyleyen ve yaptığı her hal ve davranışında kendisinin rıza ve hoşnutluğunu gözetken kullarından eylesin. Kur'an-ı Kerim’de Peygamber (as)’e söylemesi emredilen bir duayla bitirelim.

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Ey Muhammed! De ki: “Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamım da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir.” (En’am, 6/162).